

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/70/2014
Identifikačné číslo spisu: 2511010890
Dátum vydania rozhodnutia: 21.01.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:2511010890.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 21. januára 2015 v trestnej veci obvineného P. A. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Milana Ficeka, advokáta v Bratislave, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 3. júna 2014, sp. zn. 3Tos 91/2014, a uzneseniu Okresného súdu Piešťany z 23. apríla 2014, sp. zn. 1T 165/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku dovolanie obvineného P. A. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany z 12. októbra 2011, sp. zn. 1T 165/2011, bol obvinený P. A. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v období odo dňa 24. októbra 2008 až doposiaľ si ako otec mal. Q. A., nar. XX. T. XXXX, v meste X. a ani na iných miestach riadne neplnil vyživovaciu povinnosť aj napriek tomu, že mu vyplýva zo Zákona o rodine, a ktorej rozsah bol určený i rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 5C 390/2008, zo dňa 29. septembra 2008, právoplatným dňa 24. októbra 2008, v sume 66,39 € mesačne na mal. Q., ktoré je povinný platiť vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky Q. A., hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti a túto povinnosť si vôbec neplnil, pričom v tomto období preukázateľne neprejavoval snahu riadne sa zamestnať na to, aby si zabezpečil finančné prostriedky na úhradu výživného a ani sa nezaevidoval na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, čím za obdobie odo dňa 24. októbra 2008 až doposiaľ (vrátane mesiaca september 2011) dlhuje Q. A. (na výživnom sumu v celkovej výške 2 390,04 €.

Za to mu bol uložený podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní dva roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona súd uložil obvinenému povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 19. novembra 2011.

Okresný súd Piešťany uznesením z 23. apríla 2014, sp. zn. 1T 165/2011, podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že obvinený P. A., nar. XX. H. XXXX v X., trvale bytom X. sa v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany z 10. novembra 2011, právoplatným dňa 19. novembra 2011 vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 roky, vykoná.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil, po jeho vyhlásení, sťažnosť obvinený, ktorú ani dodatočne bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Trnave uznesením z 3. júna 2014, sp. zn. 3Tos 91/2014, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obvineného P. zamietol.

Obvinený P. A. písomným podaním z 21. júla 2014 (doručeným Okresnému súdu Piešťany 24. októbra 2014) podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Ficeka proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 3. júna 2014, sp. zn. 3Tos 91/2014, a uzneseniu Okresného súdu Piešťany z 23. apríla 2014, sp. zn. 1T 165/2011, dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku (správne mal byť uvedený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), že zásadným spôsobom bolo porušené právo obvineného na obhajobu.

Dovolateľ uviedol, že v rámci trestného konania nebol riadne poučený o všetkých svojich právach vyplývajúcich z Trestného poriadku, čo mu znemožnilo účinnú obhajobu v trestnom konaní. Obvinenému bol uložený najprísnejší druh trestu, a to trest odňatia slobody. Obvinený je toho názoru, že súdy pri rozhodovaní o treste nezohľadnili ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Počas výkonu trestu sa priateľka obvineného bude musieť starať o dve maloleté deti, pričom staršia dcéra T. je autistické dieťa. Obe deti si vyžadujú zvláštnu starostlivosť, ktorú im obvinený počas výkonu trestu odňatia slobody nebude môcť poskytovať. Obvinenému doposiaľ nebolo doručené uznesenie krajského súdu. O existencii uznesenia sa dozvedel až z výzvy na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na uvedené obvinený žiadal, aby dovolací súd vyslovil, že konaním a rozhodnutím Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Tos 91/2014, a tiež konaním a rozhodnutím Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T 165/2011, bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na jeho obhajobu. Zároveň navrhol, aby dovolací súd zrušil obe rozhodnutia.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany, ktorá v jej písomnom vyhotovení z 28. októbra 2014 uviedla, že rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Tos 91/2014, v spojení s uznesením Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T 165/2011, sú rozhodnutiami, proti ktorým dovolanie nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Trestného poriadku). Preto navrhla, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) vec predbežne preskúmal podľa § 378 Trestného poriadku a následne po postupe podľa § 381 Trestného poriadku rozhodol, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Trestného poriadku), takže nie je možné vykonať prieskum jeho dôvodnosti.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani na preskúvanie nimi vykonaného dokazovania. Nie je nástrojom všeobecného preskúvania všetkých rozhodnutí súdov nižších stupňov. Jedným z kritérií vymedzenia podania dovolania je okruh rozhodnutí, voči ktorým je uplatniteľné. Tento okruh je daný predovšetkým ustanovením § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré definuje právoplatné rozhodnutia súdu, voči ktorým možno dovolanie podať a ktorými bol porušený zákon, alebo boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Trestného poriadku (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku).

Paragraf 368 ods. 2 Trestného poriadku :

Ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie :

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d/ uznesenie o podmieňnom zastavení trestného stíhania,
- e/ uznesenie o podmieňnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f/ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Okruh rozhodnutí vymedzený v uvedenom ustanovení dopĺňajú rozhodnutia uvedené v ustanovení § 371 ods. 2 Trestného poriadku - napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmieňnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieňne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmieňnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste - vo vzťahu, ku ktorým môže dovolanie podať len minister spravodlivosti a v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, kde opäť len minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia , ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

V posudzovanej veci bolo dovolanie podané obvineným voči uzneseniu krajského súdu, ktorý rozhodoval o osvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia (premene trestu odňatia slobody), teda voči rozhodnutiu, ktoré nespadá do okruhu rozhodnutí vymedzenom citovanými ustanoveniami § 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/ až písm. h/ Trestného poriadku a § 371 ods. 2, resp. ods. 3 Trestného poriadku.

Vzhľadom k výkladovej interpretácii ustanovenia § 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku obvineným v jeho podanom dovolaní, najvyšší súd nad rámec už uvedeného konštatuje, že ustanovenie § 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku je po novelizácii Trestného poriadku zákonom číslo 262/2011 Z.z. s účinnosťou od 1. septembra 2011, novou úpravou pôvodného ustanovenia § 368 ods. 1 Trestného poriadku upravujúcou možnosť podať dovolanie proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V tomto pôvodnom ustanovení okruh rozhodnutí, voči ktorým bolo možné podať dovolanie,

nebol explicitne (priamo) stanovený, ale vychádzal z justičnej praxe odvolávajúcej sa na judikatúru, konkrétne rozhodnutie R 19/2007. Ak je po uvedenej novelizácii okruh predmetných rozhodnutí daný zákonom (Trestným poriadkom), rozširovanie tohto okruhu rozhodnutí interpretáciou (zákona) súdom by bolo porušením článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány (teda i súd) môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Aj uvedené novelizované ustanovenie § 368 ods. 2 Trestného poriadku rámcuje okruh rozhodnutí, voči ktorým možno podať dovolanie, na rozhodnutia, ktorými sa rozhoduje vo veci samej, teda rozhodnutia, ktorými sa trestné stíhanie končí (mimo rozhodnutia podľa § 368 ods. 2 písm. g/ Trestného poriadku - rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia). Medzi uvedené rozhodnutia pod písm. a/ až písm. f/ §- u 368 ods. 2 Trestného poriadku teda jednoznačne rozhodnutie súdu v konaní o osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia teda o ďalšom mimoriadnom prostriedku, nepatrí.

Tým je daný dôvod odmietnuť podané dovolanie podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku a nemožnosť jeho preskúmania v dovolacom konaní.

K námietke obvineného, že mu nebolo doručené uznesenie Krajského súdu, sp. zn. 3Tos 91/2014, najvyšší súd konštatuje, že z úpravy sudcu na čl. 107 vyplýva, že sudca dal pokyn na doručenie predmetného uznesenia. Uvedená skutočnosť je zrejmá aj z pripojenej doručenky do vlastných rúk, ktorá je opatrená podpisom obvineného, ktorý tam uvedené písomnosti prevzal po opakovanom doručení dňa 10. júla 2014.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.